

Náš domov

jaro 2012

Sršeň

Na našem oddělení D3 se stále ráno objevovaly sršně. Personál i my klienti jsme je počítali. Bylo jich v říjnu 32. Vlétly okénkem na WC zvenku a sedaly všude, lezly po chodbách.

Chodím ráda na zahradu, obejdu ji jednou, někdy i dvakrát kolem dokola a pozoruji přírodu. Přišla jsem na pokoj, svlékla bundu a cítila jsem nějaké píchnutí v oblasti stehna. S hrůzou jsem spatřila sedět na křesle u okna velikou sršeň. Že by mne štípala venku nebo až na pokoji přes dlouhé teplé kalhoty do stehna? Jak se to mohlo stát? Popadla jsem plácačku na mouchy a vší silou sršeň uhodila. Svlékla jsem se, a když jsem uviděla štípanec a zarudlé okolí, šla jsem to říci sestrám na sesternu. Hned se mne ujaly a dávaly mi octové obklady. Sledovaly mne, jestli nemám alergickou reakci a jestli neotékám. Naštěstí jsem neotekla, jen mě to píchnutí svědilo. Vrátila jsem se na pokoj a hledala sršeň pod postelí, pod stolem. Nikde nebyla, ani sestry ji nenašly. Okno bylo zavřené. Kam mohla spadnout? Ležela jsem a stále myslela na ty hrozné sršně, které nás tak ohrožovaly a co jsme se jich nazabíjeli.

O půl páté přinesly sestřičky večeři-čaj, chléb a sýr. Když roznášely jídlo ve vedlejších pokojích, rychle jsem za nimi šla na chodbu a prosila, aby se šly podívat. Sršeň seděla na chlebě a sýru. Utěrkou ji sestry shodily ze stolu a pak ji zašláply nebo něčím zabily. Já jsem byla polomrtvá strachy na chodbě.

Děkuji všem sestrám za péči o mne a také za to, že tu potvoru přece jen zabily. Kde však byla schovaná, nevíme.

Autor: Jaroslava Rousková

Velkonoční přání od paní Písařové Anušky:

Opět svátky velikonoční oslavuje svět,
políčka se zelenají,
sad je samý květ.
Všude vůně, něžnost, krása,
vše je jako z obrázku.
Prožívejte šťastné svátky v kruhu rodinném
a bohatou pomlázku.

Vejce pěkně malované,
též mazance vypékané,
řehtačky a mrskanice
i štamprlátka slivovice,
tak se svátky jara slaví,
ať jste veselí a zdraví.

Pepíčkům

Štěpánka Košinová

Když k nám přišli šumaři,
to byl velký svátek,
českou píseň zahráli
u každyčkových vrátek.

Nejdřív panu starostovi,
patřila mu pocta,
potom hráli všem Josefům,
bývalo jich na sta.

Soudek piva vykulili,
seběhla se chasa,
zpívali a tancovali,
hospoda se třásla.

Muzikanti furianti
vyhrávali vesele,
mnohý Pepík i Pepička
měli bouli na čele.

Dnes už krásně zvesela
nezazpívá chasa,
co nám po nich zůstalo
housle a ta basa.

Pepíčkové, Pepičky,
vraťte se k nám zase,
vždyť Vy přece patřííte
k první jarní kráse!

báseň dodala paní Rousková Jaroslava

Střípky z rehabilitace

Začíná krásné roční období, ale my se ještě ohlédneme za letošní zimou. Nezaháleli jsme a pilně pracovali v naší dílně, která je pro všechny klienty otevřena každý den, kromě víkendu, od 13:00 hodin.

V lednu jsme uspořádali „kavárnu“. Při poslechu pěkné hudby a posezení u kávy a výborných zákusků od paní Plecháčkové jsme zažili příjemné odpoledne.

V únoru jsme se dobře pobavili při sportovním odpoledni. Soutěžilo se ve čtyřech disciplínách – kuželky, šipky, házení kroužků a hodu na plechovky. Pěkným zakončením byla společná hra „padák“.

Rády bychom vás pozvaly také do naší knihovny v kulturní místnosti, která je otevřena každou středu od 13:30. Bylo nám věnováno asi 130 knih, které naši knihovnu výrazně obohatily. Těšíme se na nové čtenáře!

Poděkování

Chci poděkovat sestře Evě Kvapilové a Janě Radilové za nové uspořádání a označení knih v naší knihovně. Kdo rád čte, jsme uvítali přírůstky nových knih, a jsme sestřičkám vděční za jejich práci a za doporučování některé četby klientům. Teď je radost přijít každou středu do knihovny.

Jaroslava Rousková

Naši mazlíčci

Mnozí možná víte, že na našem oddělení L1 máme udělanou velkou nástěnku s pavučinou. Stále jsme přemýšleli, jak tuto nástěnku oživit. Zrodil se nápad vystavit naše domácí mazlíčky. Každý doma probral fotografie a tu nejhezčí přinesl. Postupně se nám pavučina plnila různými zvířátky. Převládají psi, jsou tam také kočky, kozy a dokonce i daněčka. U každé fotografie je jejich jméno.

Myslíme si, že naše nástěnka zaujala a líbí se, protože se u ní zastavují nejen klienti, ale i jejich příbuzní a zaměstnanci.

Kolektiv oddělení L1

Svátky a významné dny

Apríl

Apríl je označení pro první dubnový den - 1. duben. Už od 16. století je apríl spojen s různými žertíky a drobnými zlomyslnostmi. Nejedná se o původní český svátek, ale přišel do Česka ze zahraničí a rychle zdomácněl. První písemná zmínka v Česku

april zmiňuje v roce 1690 a zápis pochází od Bartoloměje Chrystellia z Prahy. V dřívějších dobách se jako oběti žertíků stávali známí a příbuzní, kterým se posílaly nápady na nákupy neexistujících věcí jako např. ohýbák na cihly, bublinka do vodováhy, závit M0, apod.. Např. u novinářů pak dovoluje tradice překročit rámec serióznosti a vypustit tzv. kachnu. Problém pak nastává, že lidé neberou vážně ani některé vyložené seriózní články. Předpokládá se, že svátek vznikl jako reakce na změnu ročního období ze smutné zimy na veselejší jaro. V některých případech se april koná současně i 30. dubna, ale tento den již není tolik rozšířen.

Pár povedených aprílů pro vaše pobavení

Níže uvedené zprávy vycházejí z oblasti médií, protože některá z nich si právě 1. dubna mohou dovolit do světa vypustit nejneuvěřitelnější zprávu, blud, či jak se říká v žurnalistické branži – novinářskou kachnu. A pokud čtenář není připraven na fakt, že „je právě april“, velmi lehce naletí.

- Koncem 80. let vytiskl deník Mladá fronta zprávu o odstřelení Národního muzea v Praze kvůli rozšiřující se magistrále.
- Stejně periodikum svým čtenářům o pár let později sdělilo, že naši hokejisté budou muset vrátit zlaté medaile z Nagana, jelikož se ukázalo, že Dominik Hašek je původem Fin.
- Rozhlas v Hesensku vpustil do éteru informaci o tom, že letní čas se rozšiřuje o další hodinu. Následkem toho pak skutečně nemalé množství lidí vstávalo o hodinu dříve do práce...
- Jedna zahraniční televizní stanice před lety uspěla s reportáží o sklizni špaget.

Velikonoce

Velikonoce či pascha jsou nejvýznamnější křesťanský svátek, který je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. K tomu podle křesťanské víry došlo třetího dne po jeho ukřižování. Kristovo ukřižování se událo kolem roku 30 či 33 v blízkosti významného židovského svátku pesach, který je památkou vysvobození Izraelitů Mojžíšem z egyptského otroctví. V západní křesťanské tradici Velikonoce připadají na neděli po prvním jarním úplňku, tedy na měsíc březen. Slovanský název svátku, Velikonoce, se vztahuje na "velkou noc", v níž byl Kristus vzkříšen.

Nejstarším svědectvím o slavení křesťanských Velikonoc může být zmínka v listech apoštola Pavla (kolem roku 50). Slavení Velikonoc se tedy v církvi objevilo velmi brzy a již od počátku je významově provázáno s židovskou oslavou Pesachu, jejíž prvky dodnes v sobě nese. Ježíšovo projití smrtí a vzkříšení křesťané chápou jako naplnění starozákonního obrazu přejití Izraelitů Rudým mořem při východu z Egypta. Oslava

Velikonoc tradičně trvá celých padesát dní (tzv. velikonoční doba), které vrcholí svátkem Seslání Ducha svatého (letnice). První týden Velikonoc se nazývá velikonoční oktáv.

Lidové zvyklosti spojené s Velikonocemi se pochopitelně místně liší. Vzhledem k blízkosti křesťanských Velikonoc a jarní rovnodennosti mohou mít tyto tradice původ v pohanských oslavách příchodu jara.

Velikonoční symboly

Beránek představoval v židovské tradici Izrael jako Boží stádo, které vede Hospodin. Zároveň Židé na Velikonoce pojídali beránka jako připomínku svého vysvobození z Egypta. V křesťanství je beránek jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť obrazně podle křesťanské víry on je beránek, obětovaný za spásu světa.

Kříž je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Tento trest patřil k trestům nejvíce krutým a ponižujícím.

Bohoslužba velikonoční vigilie začíná zapálením velikonočního ohně, který symbolizuje vítězství Ježíše Krista nad temnotou a smrtí. Od tohoto ohně se pak zapaluje **velikonoční svíce** (paškál). Ta je v mnoha kulturách chápána jako znamení života. Takto zapálená svíce se v průběhu velikonoční bohoslužby noří do křestní vody, je ozdobena znamením kříže a symboly A a Ω, tj. začátku a konce věků, jimiž je Kristus. Tato svíce se potom zapaluje po celou velikonoční dobu až do letnic a při každém křtu, aby se naznačilo, že křest patří k Velikonocům. Tato svíce se též rozžihá při křesťanském pohřbu na znamení toho, že zemřelý stejně jako Kristus prošel branou smrti; a církve se za něj modlí, aby vstal k novému životu s Bohem.

Dalším z velikonočních symbolů je **vajíčko**, symbol nového života, neboť samo zárodek života obsahuje. V mnoha kulturách je vejce symbolem plodnosti, života a vzkříšení. V souvislosti s lidovou tradicí vznikl zvyk tato vejce malovat; důvodem pojídání vajec o Velikonocích byla zřejmě i skutečnost, že vejce se nesměla jíst v postní době. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, jako symbol nesmrtelnosti.

Ačkoli mnoho nenáboženských tradic má své kořeny v křesťanské symbolice, některé velikonoční symboly můžeme vystopovat až z předkřesťanské doby. Například **zajíček** má zřejmě původ v pohanských rituálech oslavujících příchod jara, avšak např. v byzantské ikonografii představoval zajíc Krista. Symbolika zajíce pochází z tradice oslav svátku pohanské bohyně plodnosti Eostre. Z jejího jména je

odvozeno slovo Easter, anglický název křesťanských Velikonoc. Podle legendy bohyně Eostre proměnila ptáčka, který umrzl ve vánici, v zajíce. On pak z vděčnosti každé jaro kladl vejce jako pták.

Velikonoční koleda

Podobně jako mnoho jiných křesťanských svátků, i Velikonoce se přenesly i mimo církev. Už od jejich vzniku jsou časem oslav a veselí. Dnes jsou i komerčně důležité, protože se na ně váže mnoho zvyků, k jejichž uskutečnění je třeba vynaložit nějaké úsilí nebo jen tak zajít na nákup. Prodávají se například velikonoční pohledy, ozdoby nebo cukroví v podobě velikonočních vajíček, beránků nebo zajíčků.

V Česku je prastarou tradicí hodování a pomlázka. Na Velikonoční pondělí ráno muži a chlapci chodí po domácnostech svých známých a šlehají ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí. Pomlázka je spletena až z dvaceti čtyř proutků a je obvykle od půl do dvou metrů dlouhá a ozdobená pletenou rukojetí a barevnými stužkami. Podle tradice muži při hodování pronášejí koledy. Nejznámější velikonoční koledou je tato krátká říkanka: "*Hody, hody doprovody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný...*"

Další svátky a významné dny

- 7. dubna – *Den vzdělanosti* (1348 – založení Univerzity Karlovy)
- 1. května – *Svátek práce*
- 5. května – *Květnové povstání českého lidu* (1945)
- 8. května – *Den vítězství* (1945 – konec druhé světové války v Evropě)
- 15. května – *Den rodin*
- 1. června – *Mezinárodní den dětí*
- 10. června – *Vyhlazení obce Lidice* (1942)
- 27. června – *Den památky obětí komunistického režimu* (1950 – poprava Milady Horákové)

Co vše jsme zažili!

Na několika příštích stránkách budete mít možnost shlédnout kulturní akce, které v našem Domově proběhly od ledna do března 2012.

Vzpomínky na kovboje

První letošní kulturní akce proběhla 10.2.2012, kdy k nám již podruhé zavítal se svým vystoupením pan Šimon Pečenka. Hudební pořad doplněný o mluvené slovo „Vzpomínky na kovboje“ je vzpomínkou na život a dílo Waldemara Matušky. Zazněly

jeho nejznámější písně jako Tereza, Jó, třešně zrály, Růže z Texasu, Když máš v chalupě orchestrion, Slavíci z Madridu a další. I přes drobnou indispozici pana Pečenky, který vystupovat s horečkou a bolestí v krku, to bylo velice příjemné odpoledne. Dověděli jsme se zajímavosti ze života Waldemara Matušky a připomněli si, jak výborný zpěvák to byl.

Vystoupení Pardubického kytarového orchestru – PAKO

V neděli 4.3.2012 v poobědovém čase u nás v domově vystoupili mladí hudebníci ze Základní umělecké školy v Pardubicích. Říkají si „PAKA“. Jak na začátku sama paní Bláhová, vedoucí tohoto orchestru, uvedla, není to hanlivé pojmenování, ale zkratka názvu tohoto orchestru. Mnohé z nás to samozřejmě rozesmálo, neboť málokdo se ubránil této asociaci. Představení bylo velmi vydařené. Všem, co jsme se zúčastnili, se to moc líbilo a naší odezvou na nevšední kulturní zážitek byl hlasitý potlesk. Hudebníci nás provedli kytarovými skladbami napříč staletími, od renesance až po současnost. Dokonce jsme si i na samotný závěr společně zazpívali písně „Bejvávalo“ a „Kdyby tady byla taková panenka“. Kytarový koncert prokládaný i zpěvem přispěl k poklidné nedělní atmosféře, a jistě se mnou budete všichni souhlasit, když k nám naše „PAKA“ pozveme i příště.

Písničkář Karel Hašler

S druhým dílem hudebního pořadu o Karlu Hašlerovi k nám 5.3.2012 zavítal pan Karel Šedivý. Více jak hodinové vystoupení bylo složeno z písní Karla Hašlera a z vyprávění o jeho životě. Dověděli jsme se, jaké měl dětství, jaké byly jeho herecké a hudební začátky a také zajímavosti z jeho osobního života. Většinu písní, které pan Šedivý zpíval, naši klienti znali a sborově si s ním zazpívali. Vystoupení se klientům líbilo, a tak se budeme na pana Šedivého opět těšit.

Naše dílna

V suterénu, proti relaxačnímu centru, je naše malá dílna. Téměř každé odpoledne se tu schází několik stálých klientů a klientek. Spolu se sestrami z relaxačního centra a s některými sestrami z jednotlivých oddělení tu tráví odpoledne a snaží se jej vyplnit ručními pracemi.

Vyzkoušeli jsme toho hodně: přípravu ruliček z novin na pletení košíků, dekorace ubrouskovou technikou, výroba kytiček, motýlů a zvonků z punčoch. Nejoblíbenější činností našich klientů je práce s krepovým papírem. Jednotlivé činnosti si mezi sebou klienti rozdělí, takže v dílně to vypadá následovně: U stolu sedí několik klientů se sestrami a jeden klient stříhá krepový papír na proužky, druhý stříhá z proužků čtverečky. Další klienti motají ze čtverečků kuličky. Ty pak třídíme podle barev. Když máme dost „materiálu“, tak nastává fáze umělecká. Klienti začínají podle dané nebo vlastní předlohy lepit barevné obrázky z kuliček.

Od loňského září je dílna v provozu každé odpoledne. Za tu dobu se vytvořila trvalá parta klientů, kteří chodí do dílny každý den a už ráno se ptají, zdali bude dnes odpoledne dílna? Někteří zde zůstávají až do večere, a to je pro nás radost. Zvykli si na činnost v dílně, mají ji rádi a sami ji vyhledávají.

Jejich počet se pozvolna zvyšuje a hlavně je to baví!

Kolektiv D3, D4

Svoje narozeniny budou slavit:

<i>paní Bíbusová Jana</i>	<i>7.4.1945</i>
<i>paní Giňová Margita</i>	<i>7.4.1929</i>
<i>paní Havlíčková Božena</i>	<i>7.4.1920</i>
<i>paní Jirásková Emílie</i>	<i>10.4.1931</i>
<i>paní Paulusová Marie</i>	<i>11.4.1945</i>
<i>paní Bartošová Eva</i>	<i>13.4.1947</i>
<i>pan Baumgartner Jiří</i>	<i>16.4.1931</i>
<i>paní Burešová Jaroslava</i>	<i>18.4.1933</i>
<i>paní Macháčková Vlasta MUDr.</i>	<i>21.4.1931</i>
<i>paní Hovorková Elena</i>	<i>21.4.1923</i>
<i>paní Šaročová Marie</i>	<i>22.4.1923</i>
<i>paní Marková Bohumila</i>	<i>24.4.1928</i>
<i>paní Křičenská Marie</i>	<i>24.4.1928</i>
<i>paní Bartošíková Anežka</i>	<i>24.4.1942</i>
<i>paní Handlířová Marie</i>	<i>28.4.1921</i>
<i>pan Otta Václav</i>	<i>29.4.1927</i>
<i>paní Pochobradská Jagica</i>	<i>29.4.1928</i>
<i>paní Stejskalová Jaroslava</i>	<i>1.5.1928</i>
<i>paní Jeníčková Marta</i>	<i>2.5.1924</i>
<i>pan Fuksa Petr</i>	<i>3.5.1949</i>
<i>pan Strašek Ladislav</i>	<i>4.5.1933</i>
<i>paní Kučerová Vlasta</i>	<i>4.5.1924</i>
<i>paní Mouricová Kamila</i>	<i>9.5.1927</i>
<i>paní Regentová Jarmila</i>	<i>11.5.1922</i>
<i>pan Regent Josef</i>	<i>12.5.1919</i>
<i>paní Kubalová Olga</i>	<i>17.5.1925</i>
<i>paní Kašparová Helena</i>	<i>17.5.1931</i>
<i>paní Vojáčková Zdeňka</i>	<i>20.5.1925</i>
<i>paní Švadlenková Ludmila</i>	<i>20.5.1943</i>

<i>paní Malečková Kamila</i>	<i>21.5.1930</i>
<i>pan Nevečeřal Oldřich</i>	<i>26.5.1924</i>
<i>pan Vítek Václav</i>	<i>26.5.1934</i>
<i>paní Lédlová Růžena</i>	<i>27.5.1934</i>
<i>paní Sedlmajerová Marie</i>	<i>28.5.1947</i>
<i>pan Turyna Václav</i>	<i>31.5.1930</i>

<i>paní Musílková Jarmila</i>	<i>2.6.1920</i>
<i>paní Zemková Milada</i>	<i>3.6.1929</i>
<i>paní Launová Anna</i>	<i>3.6.1938</i>
<i>paní Hemská Helena</i>	<i>4.6.1924</i>
<i>paní Hubáčková Anna</i>	<i>5.6.1924</i>
<i>paní Chmelíková Ludmila</i>	<i>6.6.1922</i>
<i>pan Blažek Ladislav</i>	<i>7.6.1938</i>
<i>paní Bakešová Miloslava</i>	<i>12.6.1931</i>
<i>paní Belanyiová Helena</i>	<i>15.6.1929</i>
<i>paní Musilová Božena</i>	<i>15.6.1934</i>
<i>paní Teplá Anna</i>	<i>20.6.1917</i>
<i>paní Andrllová Hedvika</i>	<i>22.6.1924</i>
<i>pan Žďárský Stanislav</i>	<i>24.6.1924</i>
<i>pan Holenka Pavol</i>	<i>26.6.1925</i>
<i>pan Linhart Rudolf</i>	<i>29.6.1932</i>

Přejeme všechno nejlepší!

Noví obyvatelé našeho domova:

<i>pan Kulhánek Jaroslav</i>	<i>9.1.2012</i>
<i>paní Klemáková Vlasta</i>	<i>9.1.2012</i>
<i>pan Regent Josef</i>	<i>10.1.2012</i>
<i>paní Regentová Jarmila</i>	<i>10.1.2012</i>
<i>paní Urválková Anna</i>	<i>12.1.2012</i>
<i>paní Radilová Růžena</i>	<i>18.1.2012</i>
<i>paní Grossová Zdeňka</i>	<i>19.1.2012</i>
<i>paní Blehová Marta</i>	<i>24.1.2012</i>

<i>pan Kneř Jaroslav</i>	<i>6.2.2012</i>
<i>paní Echingerová Jarmila</i>	<i>8.2.2012</i>
<i>paní Králová Ludmila</i>	<i>9.2.2012</i>
<i>paní Novotná Marie</i>	<i>13.2.2012</i>
<i>pan Mareček František</i>	<i>16.2.2012</i>
<i>pan Malenovský Zdeněk</i>	<i>17.2.2012</i>
<i>paní Korbelová Vlasta</i>	<i>21.2.2012</i>
<i>paní Zrebná Aurelia</i>	<i>23.2.2012</i>

<i>paní Kunhartová Jarmila</i>	<i>5.3.2012</i>
<i>paní Jirásková Anna</i>	<i>6.3.2012</i>
<i>pan Hejcman Josef</i>	<i>6.3.2012</i>
<i>paní Vašková Květuše</i>	<i>12.3.2012</i>
<i>paní Burešová Jaroslava</i>	<i>22.3.2012</i>

Přejeme příjemný pobyt!

Do soukromí odešli a pobyt v našem zařízení ukončili:

<i>Pan Dohnalík Jaroslav</i>	<i>31.1.2012</i>
------------------------------	------------------

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili:

<i>pan Kápička Otokar</i>	<i>23.12.2011</i>
<i>paní Klímková Vlasta</i>	<i>25.12.2011</i>
<i>pan Baťa Vlastimil</i>	<i>26.12.2011</i>
<i>paní Horáková Miroslava</i>	<i>29.12.2011</i>
<i>paní Kubizňáková Blažena</i>	<i>3.1.2012</i>
<i>paní Stodolová Marie</i>	<i>11.1.2012</i>
<i>paní Trojanová Miloslava</i>	<i>15.1.2012</i>
<i>paní Novotná Marie</i>	<i>18.1.2012</i>
<i>paní Klempířová Marie</i>	<i>2.2.2012</i>
<i>pan Drtina Jan</i>	<i>4.2.2012</i>
<i>paní Jakubovičová Marta</i>	<i>5.2.2012</i>
<i>paní Blehová Marta</i>	<i>6.2.2012</i>
<i>pan Zavřel Josef</i>	<i>14.2.2012</i>
<i>paní Urbánková Marie</i>	<i>15.2.2012</i>
<i>paní Grossová Zdeňka</i>	<i>19.2.2012</i>
<i>pan Kincí Karel</i>	<i>25.2.2012</i>
<i>paní Králová Ludmila</i>	<i>25.2.2012</i>
<i>paní Vernerová Milada</i>	<i>26.2.2012</i>
<i>paní Žďárská Hana</i>	<i>27.2.2012</i>
<i>pan Vlasák Josef</i>	<i>4.3.2012</i>
<i>paní Kotěšovcová Hana</i>	<i>10.3.2012</i>

Čest jejich památce!

